

Preek Handelingen 2: 1-13

Hebt u dat ook wel eens dat er van die kleine zinnnetjes in de bijbel staan die je ineens ergens bewust van kunnen maken? Dingen die je misschien wel wist, maar die dan ineens kunnen binnenkomen.

Ik weet nog dat ik dat vorig jaar had toen hier tijdens de conferentie de tabernakel stond opgesteld en br. H. Binnendijk las uit Exodus 25. Hij las dat God de instructie gaf om de tabernakel te bouwen en toen dat ene zinnnetje Ex. 25:8: *En zij zullen Mij een heiligdom maken en Ik zal in hun midden wonen!* Daarna werd hij stil en zei: dat is nu God, hè.....God wil bij mensen wonen. Dat is Gods hart. Het trof mij. Ik werd me, niet voor het eerst, maar wel weer opnieuw, bewust van de liefde van God. Hij, de heilige, grote, almachtige, eeuwige God, wil bij mij, Peter Hartkamp uit Wapenveld, wonen. Op de één of andere manier kwam dat binnen en werd ik me opnieuw bewust van Gods grote hart.

En als we vandaag nadenken over Pinksteren dan wil ik zo dolgraag dat ene zinnnetje aan jullie meegeven. God wil bij jou wonen. Bij jou persoonlijk. En ik hoop dat ik door dit onder jullie aandacht te brengen in staat zal zijn om ook bij jullie de betekenis en het besef van Pinksteren wat dichterbij te brengen. God wil bij je wonen!

Pinksteren is voor veel mensen een moeilijk te begrijpen feest. Wat moet je met die gebeurtenis daar in Jeruzalem op het Wekenfeest. Wat moet je met die windvlaag en die tongen van vuur. Wat maakt Pinksteren nu zo bijzonder? Kijk, Kerst dat is bijzonder. God werd mens. En Goede Vrijdag en Pasen dat is bijzonder. De overwinning over zonde en dood. Maar wat dan met Pinksteren? Pinksteren begrijpen heeft te maken met lijnen zien in de bijbel. Anders blijft het moeilijk te plaatsen.

Allereerst wil ik zeggen dat Pinksteren een historisch feit is. Net als Kerst, Goede Vrijdag, Pasen en Hemelvaart. De uitstorting van de Geest heeft op een bepaalde datum plaatsgevonden op het zogenaamde Wekenfeest, waarschijnlijk in het jaar 33 na Christus. En die uitstorting hoeft dus ook niet opnieuw meer plaats te vinden. Soms zeggen we dat wel of we bidden het: 'Heer, stort Uw Geest uit'. In feite klopt dat niet. Want God heeft Zijn Geest al uitgestort. En natuurlijk is het daarom wel goed om te bidden of God met Zijn Geest wil werken onder ons en dat Hij ons vol maakt,

vervult met de Geest. Maar de uitstorting van de Geest is eenmalig. Dat is de gebeurtenis waar Handelingen 2 over schrijft.

Die heilsfeiten gingen allemaal gepaard met bijzondere verschijnselen. Met Kerst zongen de engelen, met Goede Vrijdag werd het drie uur lang donker, met Pasen was er een leeg graf en waren er engelen, met hemelvaart was er een wolk waardoor Jezus aan het oog werd onttrokken en verschenen er opnieuw engelen en nu op de Pinksterdag was er het geluid van een windvlaag en er kwamen vlammen als van vuur. Bijzondere tekenen die een bijzondere gebeurtenis aangeven. Maar die ook eenmalig zijn. Tekenen dat God verder is gegaan met zijn grote werk. Tekenen dat God bij mensen wil wonen. Want achter al deze gebeurtenissen klopt Zijn hart: Ik wil bij mensen wonen.

Laten we maar even wat grote lijnen door de geschiedenis trekken. Lijnen die duidelijk laten zien hoe waar dat ene zinnetje is: God wil bij mensen wonen! Want zo is de mensengeschiedenis begonnen in het Paradijs. Nadat God een prachtige tuin had ontworpen, vol bloemen, bomen, struiken en allerlei dieren, volkomen met elkaar in harmonie, plaatste Hij in die prachtige omgeving de mens. De mens mocht een unieke plaats innemen in dat schitterende geheel. Hij kreeg de leiding. En God wilde niets liever dan daar in die schitterende tuin een unieke band met de mens hebben. God wandelde met de mens door de tuin. Wandelen is ontspanning, wandelen is samen optrekken. Wandelen is samen genieten. God genoot van Zijn schepping. God genoot van de relatie met de mensen. De mens mocht delen in de perfecte liefde die er al voor alle eeuwen bestond tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De drie-enige God woont bij Zijn mensen. En als dat tot je laat doordringen dan snap je ook dat de gevolgen van de zondeval gigantisch zijn. De mens sloot niet alleen voor zichzelf de deur. Hij trapte God op z'n Vaderlijke ziel. Hij verbrak de meest intieme relatie die er bestond. De relatie tussen de Schepper en het schepsel dat Zijn beeld mocht vertonen in die schitterende schepping. Gods droom lag finaal in duigen.

Vanaf die dag deed de dood zijn intrede onder de mensen. De toegang tot de boom van het leven werd afgesloten. De mens werd een sterfelijk wezen. De mens werd een zondig wezen. Het werd onmogelijk voor dergelijke mensen om bij God onder ogen te komen en toch was dat wat God graag wilde: bij mensen wonen.

Vandaar dat God nieuwe wegen ging zoeken voor herstel. We lezen in het Oude Testament dat God een bijzondere weg gaat met de nakomelingen van Abraham. Hij bevrijdt een slavenvolk op onnavolgbare wijze uit Egypte, het water van de Schelfzee kon God zelfs niet tegenhouden. Veertig jaar lang houdt God Zijn geliefde volk in leven door het in de woestijn te voeden. En daar in die woestijn geeft God de instructie tot het bouwen van een tabernakel. Want zo zei Hij: Ik wil bij de mensen wonen. Ik wil onder jullie zijn. Toen de tabernakel klaar was daalde de wolk neer als bewijs dat God zijn intrek genomen heeft bij Zijn oogappel Israel. Daar wil Hij wonen. Nadat Israel zich in het beloofde land gevestigd had werd Gods mobiele huis vervangen door een stenen huis, maar ook daar is zichtbaar geworden dat het Gods verlangen is om temidden van Zijn volk te wonen. Door middel van de offerdienst volgens strikte voorschriften was het op die manier mogelijk voor een heilig God om bij zondige mensen te wonen. Alle offers die in de tempel gebracht werden zijn richtingaanwijzers naar een beter offer. Een perfect offer dat eens en voor altijd de scheiding tussen God en mens opheft. Het offer van Jezus.

Toen verscheen Jezus op aarde. Johannes zegt in Joh. 1:14 dat het Woord dat God was, vlees is geworden en onder ons heeft gewoond. Letterlijk staat daar 'getabernakeld'. God slaat Zijn tent op bij de mensen. God wil bij de mensen wonen! Niet langer in een tent of een huis, maar nog dichter bij. Hij werd één van ons. Hij werd zelf mens. En we zien meteen al bij de kribbe in Bethlehem dat ook mensen van buiten Israel welkom zijn. Astrologen uit Babel brengen eer aan Hem die onder ons is komen wonen. God houdt open huis!

God werd mens. Toen Jezus in het openbaar optrad legde Hij zelf een link naar de vroegere tempel. *'Meer dan de tempel is hier'* (Matt.12:6). In die tempel vloeide dagelijks bloed van offerdieren. Op Goede Vrijdag stroomde het bloed van het ultieme offerlam en werd er definitief afgerekend met onze zonde en op de Paasmorgen, verbrak Jezus de banden van de dood. Zo hief Hij de scheiding op. Zo maakt Hij het weer mogelijk dat God bij mensen kan wonen.

Op hemelvaartsdag heeft de Here Jezus Zijn troon bestegen in de hemel. Ik vermoed dat toen Jezus in de hemel aankwam een hemels koor een lied heeft ingezet.

Halleluja, Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom, de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof. Hem die op de troon

gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid (Openb. 5:12)

En nu, tien dagen later, breekt de Pinksterdag aan. Het Joodse wekenfeest. Een volgende fase in de heilsgeschiedenis. De grote oogst kan beginnen. De Geest wordt massaal uitgestort. Diezelfde Geest die in het OT al mondjesmaat zichtbaar was. De Geest die bij de schepping al over het water zweefde, de Geest die de profeten woorden schonk om tot Gods volk te spreken, de Geest die bijbelschrijvers inspireerde om Gods woorden vast te leggen. De Geest ook die in Jezus zo duidelijk aan het werk was, nadat Johannes Hem gedoopt had in de Jordaan en God zelf Zijn handtekening eronder zette door te bevestigen dat Jezus Zijn geliefde Zoon is. Die Geest is op de Pinksterdag uitgestort op alle vlees! Waarom? Omdat God bij mensen wil wonen.

God is nu niet bij mensen komen wonen in een tabernakel. God woont zelfs niet meer onder ons in het menselijk lichaam van Jezus. God is niet bij ons komen wonen, maar in ons. De gelovigen worden in het Nieuwe Testament tempel van de Geest genoemd. God is steeds dichterbij gekomen. Eerst in de tabernakel en slechts te benaderen door tussenkomst van de priesters die de offers bedienden. Toen doormiddel van onze grote Hogepriester Jezus. Hij bracht een offer waardoor eens en voor altijd de scheiding is opgeheven. En nu zijn we zelf een koninkrijk van priesters in wie de Geest wil wonen. Uiteraard is daar heel veel over te zeggen, maar ik probeer het samen te vatten in drie woorden: openbaren, vernieuwen, inschakelen.

Het eerste woord is openbaren. De Heilige Geest wil mensen overtuigen van het feit dat God door Jezus de scheiding heeft opgeheven. Door Jezus' offer hoeft er niets meer in de weg te staan om met Hem in relatie te leven. De schuld is weg, de tegenstander verslagen en de dood overwonnen. Er zijn gevallen bekend van mensen die geen weerstand konden bieden aan de overtuigende kracht van de Heilige Geest, maar meestal is het zo dat het erkennen van de Here Jezus te maken heeft met het werk van de Geest en met de mens zelf die bereid is z'n hart open te stellen. De Heilige respecteert de keuzes van mensen. Door middel van Gods woord komt de boodschap van Jezus Christus naar mensen toe, en God wil zich daarin heel graag openbaren, Hij verlangt naar herstel, Hij zoekt redding, maar de Heilige Geest zal niet inbreken. Hij wil jouw liefde niet afdwingen. Hij wil dat je Hem in geloof

ontvangt. Welkom heet. Dat is het eerste. God openbaart zich. Hij geeft inzicht in Zijn verlossingsplan door Jezus. En deze openbaring vraagt dus om een reactie. Een keuze. Als deze keuze uitblijft dan komt er voor de volgende stappen geen ruimte. De eerste vraag die we onszelf dan ook eerlijk moeten stellen is of we ons vertrouwen op Jezus hebben gesteld en Zijn offer gelovig hebben aanvaard. Als dat zo is dan mogen we geloven dat we de Heilige Geest in ons hart ontvangen hebben. Want niemand kan zeggen dat Jezus Heer is, dan door de Heilige Geest. Geloof heb je niet van jezelf, dat heeft de Geest in je bewerkt.

Het tweede wat de Geest dan wil doen in het leven van mensen die volmondig 'ja' hebben gezegd op de vraag of ze in Jezus geloven, is hen vernieuwen. Ook nu geldt weer dat de Geest werkt waar wij Hem de ruimte geven. In Efeze 5:20 staat de vervulling met de Geest als een opdracht. In feite betekent het dat we ons moeten laten vullen. Dan kan de Geest met je bezig. De Geest wil je helpen om te groeien naar gelijkvormigheid aan Christus. Dat kun je niet zelf. Christenleven is geen krampachtig leven volgens bepaalde voorschriften. Christenleven is ontspannen leven in relatie met je God. Christenleven is het besef dat God bij je woont door Zijn Geest. Hij heeft woning gemaakt in je hart. En jij geeft jezelf over aan Zijn leiding. Dit is een levenslang proces. God gebruikt omstandigheden om ons te vormen. In moeilijkheden leren we Hem vertrouwen, in de omgang met mensen die anders zijn leert Hij ons geduld en liefde. En zo mag de vrucht van de Geest meer en meer zichtbaar worden in ons leven.

Het derde dat de Geest wil doen is ons inschakelen. Iedere gelovige heeft van de Heilige Geest gaven en talenten ontvangen. Deze bekwaamheden heb je met een doel gekregen. Je mag ze inzetten tot Gods eer en tot opbouw van de gemeente. zo zegt de bijbel dat in bijvoorbeeld 1 Corinthe 12, Romeinen 12 en in Efeze 4. Maar ook hier geldt weer dat God onze eigen wil en onze eigen verantwoordelijkheid niet uitschakelt. Hij vraagt beschikbaarheid. En je zult merken als je beschikbaar bent, dat je het dan voor God mogelijk maakt om al dat mooie dat Hij in jou gelegd heeft uit te werken. Zo mag je meer en meer de mens worden zoals Hij jou heeft bedoeld. Je komt tot ontplooiing omdat je de touwtjes niet in eigen handen wil houden, maar omdat God de leiding heeft gekregen in je leven.

Broeders en zusters, als we dat doen, hè....de Heilige Geest de ruimte geven om ons te vormen naar het beeld van Christus, dan zal het zichtbaar worden dat God onder ons woont. Want dat is wat God wil weet u nog, onder de mensen wonen.

Ik heb in deze preek geprobeerd lijnen te trekken van het paradijs, naar de tabernakel en de tempel, van de tempel naar Christus, van Christus naar Pinksteren, maar die lijn loopt nog door. God trekt deze lijn door naar Zijn toekomst. Dat lezen we achterin de bijbel. In Openbaring 21:3 ziet Johannes op Patmos in een visioen het Nieuw Jeruzalem neerdalen uit de hemel. Het is de voltooiing van Gods plan. Daar loopt het op uit. *Zie de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen.* Daar gaat het naar toe. De hele aarde zal dan vol zijn van Gods liefde. Christus alles en in allen. De breuk die in het begin veroorzaakt was is helemaal geheeld. Ook de dood zal er niet meer zijn. We zullen volledig als Christus zijn. Een vernieuwde geest een vernieuwd lichaam op een nieuwe aarde. Niets meer dat herinnert aan de gebrokenheid van deze gevallen wereld.

Broeders, zusters, ik hoop dat u door deze preek een beetje aangesproken bent. Dat u nog meer bent gaan beseffen dat God bij u wil wonen. Wij zijn zo kostbaar in Zijn ogen. Ik hoop ook dat het besef gegroeid is dat door Pinksteren God dichterbij is gekomen dan ooit. Hij woont niet in een tent of een huis, ook niet als een mens bij ons zoals ten tijde van Jezus' rondwandeling op aarde. Hij woont in ons. De gemeente, de gelovigen vormen een tempel waar God woont. Maar de gemeente is ook een werkplaats waar Gods Geest wil werken. God is met ons bezig. God is met jou bezig. Zodat straks als de schepping volledig nieuw zal zijn er een Bruid zal zijn, zonder vlek of rimpel, gekleed in vlekkeloos fijn linnen, die God de eer brengt. Wat een liefde, wat een genade, dat deze lieve Vader, bij ons mensen wil wonen. Wat een wonder dat we bij Hem kind aan huis mogen zijn.

Amen